



Storybooks Poland

[global-asp.github.io/storybooks-poland](https://github.io/storybooks-poland)

Simbegwire / Simbegwire

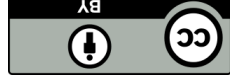
Written by: Rukia Nantale

Illustrated by: Benjamin Mitchley

Translated by: Karina Vasquez (es), Aleksandra

Migorska (pl)

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Poland in an effort to provide children's stories in Poland's many languages.



This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

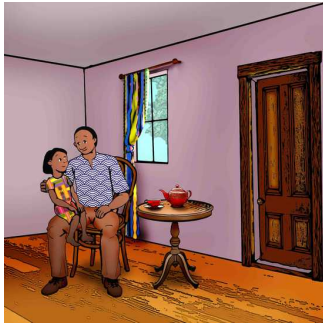


Simbegwire

Simbegwire



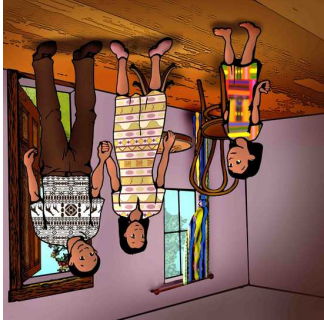
✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📖 Karina Vasquez
😊 Spanish / Polish
📊 Level 5



Cuando la madre de Simbegwire murió, ella estaba muy triste. El padre de Simbegwire hizo lo mejor que pudo para cuidar de su hija. Lentamente, aprendieron a ser felices de nuevo, sin la madre de Simbegwire. Cada mañana, se sentaban y hablaban sobre el siguiente día. Cada tarde, hacían la cena juntos. Luego, lavaban los platos y el padre de Simbegwire la ayudaba con sus tareas.

...

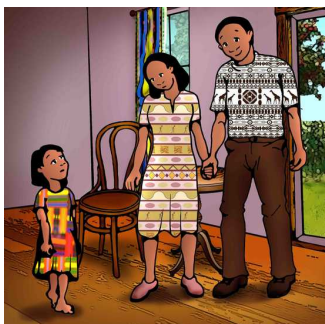
Simbegwire była bardzo smutna, kiedy zmarła jej matka. Ojciec Simbegwire starał się jak najlepiej zajmować swoją córką. Powoli nauczyli się żyć na nowo sami i byli szczęśliwi. Każdego ranka siadali razem i planowali nowy dzień. Każdego wieczoru, przygotowywali wspólnie obiad i zmywali razem naczynia, a potem ojciec Simbegwire pomagał jej odrabiać lekcje.



Un día, el padre de Simbegwire llegó a casa más tarde de lo usual. "¿Dónde estás mi niña?" él preguntó. Simbegwire corrió hacia su padre, y quedó inmóvil cuando vio que él estaba tomado de la mano con una mujer. "Quiero que conozcas a alguien muy especial, mi niña. Ella es Anita," dijo sonriendo.

...

Pewnego dnia, ojciec Simbegwire wrócił do domu później niż zwykle. "Gdzie jesteś dziecko?" – zawołał. Simbegwire podbiegła do taty, ale zatrzymała się gdy zobaczyła, że ojciec trzyma za rękę obcą kobietę. "Moje dziecko, chciałbym abyś poznała kogoś wyjątkowego. To jest Anita" – powiedział, uśmiechając się.



“Hola Simbegwire, tu padre me ha contado mucho sobre ti,” dijo Anita. Pero no le sonrió ni tomó de la mano. El padre de Simbegwire estaba feliz y emocionado. Él habló sobre los tres viviendo juntos, y cuán bueno eso sería. “Mi niña, espero que aceptes a Anita como tu madre,” él dijo.

...

„Witaj Simbegwire, Twój tato wiele mi o Tobie opowiadał” – powiedziała Anita. Jednak Anita nie uśmiechnęła się, ani nie podała dziewczynce ręki. Ojciec Simbegwire był bardzo szczęśliwy i podekscytowany. Opowiadał, jak cudownie będzie gdy zamieszkają razem we trójkę. „Moje dziecko, mam nadzieję, że zaakceptujesz Anitę jako swoją matkę” – powiedział.



A la semana siguiente, Anita invitó a Simbegwire, a sus primos y a su tía, a cenar en su casa. ¡Qué gran festín! Anita cocinó todas las comidas favoritas de Simbegwire, y todos comieron hasta quedar satisfechos. Luego, los niños jugaron y los adultos charlaron. Simbegwire se sentía feliz y valiente. Ella había decidido que pronto, muy pronto, regresaría a casa para vivir con su padre y su madrastra.

...

W następnym tygodniu, Anita zaprosiła Simbegwire oraz jej ciotkę i kuzynów do domu na obiad. Ale to była ucztą! Anita przygotowała ulubione potrawy dziewczynki i każdy mógł najeść się do syta. Potem dzieci poszły się bawić, a dorośli rozmawiali. Simbegwire była szczęśliwa. Zdecydowała, że już niedługo wróci do domu rodzinnego, aby zamieszkać z ojcem i macochą.



La vida de Simbegwire cambió. Ya no tenía tiempo para sentarse con su padre por las mañanas. Anita le dio

muchas tareas domésticas que la agotaban demasiado

para hacer sus tareas escolares por las tardes. Ella se iba

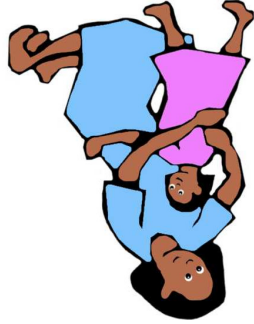
directo a su cama después de cenar. Su único consuelo

era su manta colorida que su madre le regaló. El padre de

Simbegwire no parecía notar que su hija estaba triste.

...

Zygie Simbegwire zupełnie się odmieniło. Dziewczynka nie miała już czasu na poranne rozmowy z ojcem. Anita zlecała jej tak wiele obowiązków domowych, że Simbegwire była zbyt zmęczona aby odrabiać lekcje. Chodziła spać zaraz po kolacji. Jej jedyną pociechą był kolorowy kocyk, który dostała od matki. Ojciec Simbegwire zdawał się nie widzieć, że dziewczynka jest nieszczśliwa.



Su padre la visitaba todos los días. Con el paso del tiempo,

él llevó a Anita. Ella tomó la mando de Simbegwire. "Lo

siento mucho pequeña, me equivoqué," le dijo. "?Me

darías otra oportunidad?" Simbegwire volteó a mirar a su

padre, quien lucía preocupado. Entonces, ella se acercó a

Anita lentamente y la abrazó.

...

Ojciec odwiedzał ją codziennie. Pewnego dnia przyszedł z Anita, kobieta wyciągnęła dłoń w stronę dziewczynki !
powiedziała: "jest mi tak przykro małeńka, myliłam się";
"Czy dasz mi jeszcze jedną szansę?" Simbegwire spojrzata
na z troską twarz ojca, po czym powoli podszła do
Anity i przytuliła się do niej.



Después de varios meses, el padre de Simbegwire les dijo que él estaría fuera de casa por un tiempo. “Tengo que viajar por mi trabajo,” él dijo. “Pero sé que ustedes se cuidarán la una a la otra.” Simbegwire puso cara de decepción, pero su padre no la notó. Anita no dijo nada. Ella tampoco estaba contenta.

...

Kilka miesięcy później, ojciec powiedział Simbegwire i Anicie, że ze względu na pracę musi wyjechać na jakiś czas. „Wiem, że będziecie opiekować się sobą nawzajem” – powiedział. Na twarzy Simbegwire pojawiło się rozczarowanie, lecz ojciec tego nie zauważył. Anita nic nie powiedziała, ale również nie była szczęśliwa.



Simbegwire estaba jugando con sus primos cuando vio a su padre de lejos. Ella tenía miedo de que estuviera enfadado, así que corrió a esconderse. Pero su padre la siguió y le dijo, “Simbegwire, has encontrado a la madre perfecta para ti. Una madre que te ama y te entiende. Estoy orgulloso de ti y te amo.” Los dos estaban de acuerdo en que Simbegwire podía quedarse con su tía el tiempo que quisiera.

...

Simbegwire bawiła się z kuzynami, gdy z daleka zauważyła tatę. Ukryła się w domu, bo bała się, że ojciec jest na nią zły. Lecz ojciec powiedział: „Simbegwire, znalazłaś dla siebie idealną matkę, matkę która Cię kocha i rozumie. Jestem z Ciebie bardzo dumny i kocham Cię.” Uzgodnili, że Simbegwire zostanie z ciotką tak długo jak tylko zechce.



Quando el padre de Simbegwire regresó a casa, encontró su habitación vacía. "¿Qué ocurrió, Anita?" él preguntó con gran tristeza. La mujer le dijo que Simbegwire había huido de casa. "Quería que me respetara," ella dijo. "Pero quizás fui muy estricta." El padre de Simbegwire salió de la casa y caminó con dirección hacia el riachuelo. Siguió caminando hasta la villa de su hermana para preguntarle por Simbegwire.

...

Kiedy ojciec Simbegwire wrócił do domu, zastał pokój dziwaczynki pusty. "Co się stało Anita?" – zapytał z ciężkim sercem. Kobieta wytłumaczyła mu, że córka uciekła. "Chciałam aby mnie szanowała", – odpowiedziała – "ale możliwe, że byłam zbyt surowa." Ojciec Simbegwire wyszedł z domu i udał się w kierunku strumienia. Potem poszedł do wioski, gdzie mieszkała jego siostra, aby dowiedzieć się czy przypadkiem nie widziała Simbegwire.



Las cosas se pusieron peores para Simbegwire. Si no terminaba sus tareas de la casa, o si se quejaba, Anita la golpeaba. Y a la hora de la cena, la mujer se comía la mayor parte de la comida, dejando sólo las sobras para Simbegwire. Cada noche, Simbegwire lloraba hasta quedarse dormida, abrazando la manta de su madre.

...

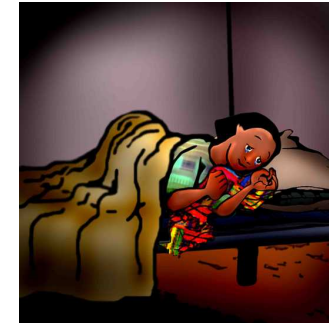
Zycie Simbegwire stało się jeszcze cięższe. Jeśli nie skończyła wszystkich prac domowych lub narzekła, Anita biła ją. Kobieta zjadała prawie cały obiad sama, zostawiając dziwczynce tylko resztki. Każdej nocy Simbegwire zasypiała z płaczem, tuląc się do kocyka od mamy.



Una mañana, Simbegwire se atrasó en levantarse. “¡Qué niña más floja!” Anita le gritó. Ella la tiró fuera de la cama. La manta tan preciada de Simbegwire que había quedado enganchada en un clavo, se rasgó en dos.

...

Pewnego ranka, dziewczynka zasnęła. „Ty leniwa dziewczyno!” – krzyczała Anita, wyciągając ją z łóżka. Bezczenny kocyk zaczepił się o gwóźdź i rozdarł na pół.



La tía de Simbegwire la llevó a su casa. Le dio de comer, y la acomodó en la cama con la manta de su madre. Esa noche, Simbegwire lloraba mientras se quedaba dormida. Pero eran lágrimas de alegría. Sabía que su tía cuidaría de ella.

...

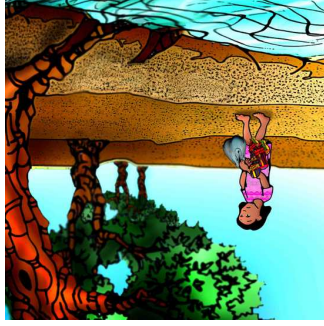
Ciotka zabrała dziewczynkę do swojego domu, gdzie ją nakarmiła i położyła do łóżka razem z kocykiem matki. Tej nocy Simbegwire płakała przed zaśnięciem, ale były to łzy ulgi. Wiedziała, że ciotka się nią zaopiekuje.



Esta mujer miró hacia arriba del árbol. Cuando vio a la niña con su manta en pedazos, grito, "¡Simbegwira, la hija de mi hermano!" Las otras mujeres dejaron de lavar y ayudaron a Simbegwira a bajar del árbol. Su tía la abrazó y trató de consolarla.

...

Kobieta spojrzęła w górę i w koronie drzewa ujrzała dziewczynkę i jej potargany kocyk. "Simbegwira, córeczko mojego brata!" – zapłakała. Inne kobiety przestały prac i pomogły Simbegwira zejść z drzewa. Ciotka przytuliła dziewczynkę i próbowała ją uspokoić.



Simbegwira estaba muy enfadada. Ella decidió irse de su casa. Tomó los pedazos de la manta de su madre, empacó un poco de comida y se fue de casa. Siguió el mismo camino que su padre había tomado.

...

Simbegwira była bardzo rozgoryczona. Zdecydowała, że ucieknie z domu. Spakowała kawałki kocyka, jedzenie i opuściła dom. Podążyła drogą, którą odjechał ojciec.



Cuando atardeció, Simbegwire se trepó a un árbol muy alto que estaba cerca de un riachuelo e hizo una cama en sus ramas. Mientras se quedaba dormida, ella cantaba: "Maamá, maamá, maamá, me abandonaste. Me abandonaste y nunca regresaste. Mi padre ya no me ama. Madre, ¿cuándo regresarás? Me abandonaste."

...

Kiedy nadszedł wieczór, wspięła się na wysokie drzewo niedaleko strumienia i przygotowała sobie łóżko w gałęziach drzewa. Kiedy zasypiała, nuciła: „Mamo, mamo, mamo, zostawiłaś mnie. Opuściłaś i nigdy już nie wróciłaś. Ojciec już mnie nie kocha. Matko, kiedy wrócisz do mnie? Zostawiłaś mnie.”



A la mañana siguiente, Simbegwire cantó una vez más. Cuando unas mujeres vinieron a lavar sus ropas en el riachuelo, escucharon la triste canción que venía de lo alto del árbol. Pensaron que sólo era el viento moviendo las hojas, y siguieron con su trabajo. Pero una de las mujeres le puso más atención a la canción.

...

Następnego ranka, Simbegwire znów nuciła swoją piosenkę. Kobiety, które przyszły uprać swoje ubrania nad strumieniem, usłyszały smutną piosenkę dobiegającą z wysokiego drzewa. Pomyślały, że to tylko liście szeleszczą na wietrze i pracowały dalej, lecz jedna z kobiet uważnie przysłuchiwała się piosence.